

Dödsskjutit och blesserat hönskreatur i Weckholm

Augusta Alenius var änka, 44 år, och arbetade som föreståndare vid Weckholms nya Hospital. Hon var en bestämd och barsk dam som bodde i nedre våningen på hospitalsbyggnaden men med egen ingång. På övervåningen i ett eget rum men med samma ingång som Augusta bodde tillfälligtvis Erik Westman. Han var jämnårig med Augusta och var vikarierande komminister och dessutom skollärare i Weckholm.

Augusta och Erik drog inte jämnt. Det var ständiga konflikter dom emellan. Augusta och Erik hade varsin trädgårdstäppa att odla egna grönsaker i. Augusta hade också några hönor. Dom använde hon som verktyg när det gällde att retas med Erik.

Hon hade märkt att Erik var mycket intresserad av och tyckte mycket om att sköta sina trädgårdsland som gav honom rikligt med skörd. Han var dock inte lika förtjust i Augustas hönor som med sina starka och flitiga klor sprätte jorden från rötterna och åt av Eriks växter. Erik hade bett Augusta ett antal gånger att hålla hönsen instängda för att slippa få sina grönsaker förstörda. Augusta gjorde som han bad, i alla fall ett tag, men snart var det dags igen.

Augustas hönor gick lösa ute på gården utanför hospitalet och hittade nog en hel del ätbart. Trädgårdslanden var omgärdade av en stenmur och försedda med grindar för att hålla grönsakerna fredade. Augusta var litet avundsjuk på Eriks trädgårdsland så det var med hennes tysta medgivande som hönorna ibland "råkade förirra sig" in i Eriks del av trädgården.

Det här hade pågått en tid och hönor kan snabbt ödelägga vad som tagit en hel sommar att odla fram. Efter ett antal påstötningar från Erik i ett allt högre tonläge och med användande av allt grövre ord, så vikarierande komminister och skollärare han var, så rann till slut sinnet på Erik en dag. Han hämtade bössan och gjorde processen kort med flera av Augustas hönor direkt på brottsplatsen. Erik sköt tio skott och fem av hönorna straffades med döden för sina tilltag, ytterligare tre skadades så svårt att de fick avlivas av Augusta som kom springande när hon hörde skotten. Övriga hönor var åtminstone borta från Eriks trädgårdsland för ett bra tag framöver, de följde instinkten och låg blickstillta och förskrämda under buskar och andra krypin och gjorde sig osynliga under åtskilliga timmar.

Nu blev ju förhållandet mellan Augusta och Erik inte så särdeles mycket bättre av den här händelsen. Den kom till eftervärldens kännedom genom att Augusta stämde Erik inför tinget för att ha dödsskjutit och skadat flera av hennes höns. Erik ingav en motstämning mot Augusta för att hon inte hållit hönsen från hans trädgårdsland utan låtit dom vara där och orsakat honom skada.

Alla skrivelserna som inlämnades till tinget och som hörde till målen infogades som bilagor till protokollet. Så även dessa. Normalt så brukar namnsättningen av bilagor göras genom alfabetets bokstäver. Den första benämns bilaga A, den andra benämns bilaga B osv, men sekreteraren vid tinget log nog en del när han hörde den här trätan komma upp inför tinget och döpte bilagorna till "gnabb 1" och "gnabb 2".

Westman erkände att han skjutit 3 hönor, inte fler, men bestred inte att 3 hönor blivit så skadade att de måste avlivas.

Det hela slutade med att Westman dömdes att ersätta änkan Alenius för 6 st hönor till ett värde av 1 Riksdaler styck, och änkan Alenius dömdes till böter på 5 Riksdaler Riksmünt för att hon inte hållit sina hönor under sådan uppsikt och vård att de inte försorsakade annan person skada.